

Tryumfy Króla niebieskiego

Uroczyście

sł. Anonim XVII w.
muz. Anonim XIX w.

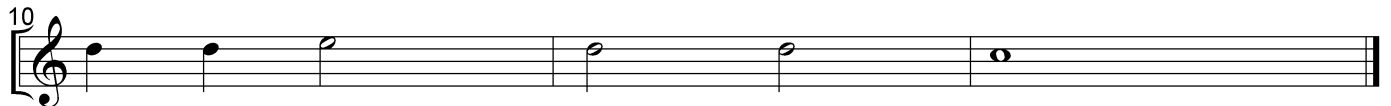
1. Try-um - fy Kró - la nie - bie - skie - go zstą - pi - ły
2. Chwa - ła bądź Bo - gu w wy - so - ko - ści, a lu - dziom
3. Zro - dzi - ła Ma - ry - ja Dzie - wi - ca wie - czne - go

z nie - ba wy - so - kie - go, po - bu - dzi - ły pa - ste - rzów,
po - kój na ni - sko - ści, na - ro - dził się Zba - wi - ciel,
Bo - ga bez ro - dzi - ca, by nas pie - kła po - zba - wił,

do - by - tku swe - go stró - żów, śpie - wa - jąc,
dusz ludz - kich Od - ku - pi - ciel na zie - mi,
a w nie - bie - skich po - sta - wił pa - ła - cach,

śpie - wa - jąc, śpie - wa - - - jąc.
na zie - mi, na zie - - - mi.
pa - ła - cach, pa - - - ła - - - cach.

1. Tryumfy Króla niebieskiego
zstąpiły z nieba wysokiego,
pobudziły pasterzów,
dobytku swego stróżów,
śpiewając, śpiewając, śpiewając.

2. Chwała bądź Bogu w wysokości,
a ludziom pokój na niskości,
narodził się Zbawiciel,
dusz ludzkich Odkupiciel
na ziemi, na ziemi, na ziemi.

3. Zrodziła Maryja Dziewica
wiecznego Boga bez rodzica,
by nas piekła pozbawił,
a w niebieskich postawił
pałacach, pałacach, pałacach.